

§ 19.

Výlohy komise uhrazují se režijními přírážkami k ceně rozdělovaných surovin anebo zvláštěními příspěvky; takové příspěvky rozvrhují se na pivovary podle klíče pro rozdělování surovin.

§ 20.

Podrobnější ustanovení o činnosti komise v mezích tohoto nařízení obsahovatí bude jednací řád, na němž se usnese výkonný výbor a jenž podléhá schválení ministerstva pro zásobování lidu v dohodě s ministerstvem financí a s ministerstvem obchodu.

§ 21.

Zástupcové vlády v komisi obstarávají státní dozor nad komisí.

Tito jsou oprávněni účastniti se jednání a schůzí všech orgánů komise, ujmáti se kdykoliv slova a činiti návrhy, o nichž musí se státi usnesení, jsou dále oprávněni odložití provedení učiněných usnesení až do definitivního rozhodnutí příslušných ministerstev, přísluší jim také právo nahlížeti do všech zápisů a knih komise a žádati potřebná vysvětlení.

§ 22.

Na základě zmocnění plné schůze může výkonný výbor ukládati podnikatelům pivovarů pořádkové pokuty za jednání nebo opomenutí směřující proti předpisům a opatřením komise vydaným v mezích tohoto nařízení až do výše 10.000 Kč.

Proti uložení pokuty možno se odvolati k plné schůzi.

§ 23.

Přestupky tohoto nařízení trestají se dle ustanovení § 2 zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n.

§ 24.

Zrušení komise stane se po slyšení plné schůze ministerstvem pro zásobování lidu v dohodě s ministerstvem financí a s ministerstvem obchodu, táž ministerstva rozhodnou o použití případného likvidačního přebytku.

§ 25.

Ministru pro zásobování lidu se ukládá, aby toto nařízení provedl v dohodě s ministrem financí a s ministrem obchodu.

§ 26.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Současně pozbývá platnosti nařízení bývalého úřadu pro výživu lidu ze dne 11. září

1917, č. 374 ř. z., a nařízení Národního výboru ze dne 7. listopadu 1918, č. 25 Sb. z. a n., jakož i předpisy, které vydány byly na základě uvedených nařízení a tomuto nařízení odporují.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Engliš v. r.

Sonnát v. r.

Habrman v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Staněk v. r.

Johanis v. r.

Dr. Markovič v. r.

Čís. 545.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1920,

kterým se vydává nový řád o zemské a obecní dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Podle zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 280 Sb. z. a n., o zvláštních opatřeních v oboru samosprávy v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, nařizuje se toto:

§ 1.

Při převodu nemovitosti nebo podílu na nemovitosti, ležící v území platnosti tohoto řádu, vybírá se dávka z přírůstku hodnoty podle těchto ustanovení:

Nemovitostem jsou na roveň postavena práva, která podle § 298 ob. zák. obč. platí za věci nemovité.

Převod ve smyslu tohoto řádu nastává dnem, kdy právní jednání byt jen ústní, převod uskutečňující, bylo pravoplatně ukončeno, pokud se týče, kdy vyvlastňovací nález nebo rozsudek nabyl moci práva.

U písemně smlouvy rozhoduje datum posledního na ní připojeného podpisu. Podléhá-li smlouva úřednímu schválení (souhlasu), platí den schválení (souhlasu) za den převodu.

Převodu nemovitosti (podílu na nemovitosti) rovná se její přínos do majetku společnosti společníkem, jakož i převod z majetku společnosti do majetku společníkova.

Změnu v osobách veřejné obchodní společnosti nebo společnosti s omezeným ručením, nebo společnosti dle práva občanského a změnu v osobách osobně ručících společníků komanditní společnosti nebo komanditní společnosti na akcie, které mají nemovitosti, rovnati jest převodu ideálního podílu na těchto nemovitostech v té vý-

měře, která odpovídá poměru účastenství vystupujícího nebo vstupujícího společníka na jmění společnosti.

Obdobně jest naložiti se změnou v poměru podílů společníků beze změny v osobách.

Osvobození od dávky z přírůstku hodnoty.

Osobní.

§ 2.

Od dávky z přírůstku hodnoty jsou jako zcizitelé nemovitosti nebo podílů na nemovitosti osvobozeny:

1. stát, státní podniky a fondy státem spravované nebo dotované;

2. země a fondy jimi spravované nebo dotované;

3. okresy, jakožto samosprávné subjekty právní a jejich fondy, obce a osady, pokud jde o nemovitosti, které leží v jejich obvodu; dále okresní a místní školní fondy, školní okresy a obce, jakož i veřejné školy, pokud jsou zvláštními právními osobami;

4. nadace a fondy pro vynčování, chudinské fondy a nadace pro všeužitečné, dobročinné a lidumilné účely;

5. dobročinné nadace a obecně užitečná stavební sdružení, která mají podle stanov opatřiti laciné byty, nevyplácejí-li členům většího zisku než 5 procent a při zrušení věnují podle stanov čistý zisk, který zbyl po zaplacení všech dluhů a realizaci jmění, obecně užitečným účelům bytovým;

6. veřejnoprávní ústavy sociálního pojištění;

7. osoby, jimž toto osvobození přísluší na základě státních smluv nebo podle zásad mezinárodního práva.

Osoby uvedené pod č. 1.—7. jsou také jako nabyvatelé nemovitostí (podílů na nemovitostech) osvobozeny od ručení za dávku z přírůstku hodnoty.

Věcné.

§ 3.

Od dávky z přírůstku hodnoty jsou dále osvobozeny:

1. převody, pokud nepřevyšuje přírůstek hodnoty 5 procent hodnoty nabývací;

2. převody nucenou dražbou;

3. převody stavebních parcel po rozumu § 1, č. 4., zákona z 30. března 1920, č. 209 Sb. z. a n.

O převodech, jež nejsou podrobeny dávce z přírůstku hodnoty.

§ 4.

Dávce z přírůstku hodnoty nejsou podrobeny:

1. převody na případ smrti na dědice a legatáře a převody neúplatným jednáním právním mezi živými;

2. převody pozůstalostních nemovitostí na dědice, legatáře a osoby, které mají nárok na povinný díl za projednávání pozůstalosti, to jest před odevzdáním pozůstalosti (§ 819 ob. zák. obč.);

3. úplatné převody s rodičů na děti, též nevlastní, přisvojené a nemanželské, nebo jejich potomky, jakož i na osoby s nimi svazkem manželským spojené nebo manželství uzavírající, dále úplatné převody mezi manželi a snoubenci pod podmínkou, že sňatek bude uzavřen;

4. směna zemědělských pozemků za účelem zaokrouhlení, pokud jest ve smyslu §§ 1 a 2 zákona ze dne 3. března 1868, č. 17 ř. z., a zákona ze dne 27. prosince 1899, č. 263 ř. z., od poplatků osvobozena nebo poplatky za ni sníženy;

5. převody za účelem zcelení zemědělských pozemků a očištění lesů od cizích enkláv a zaokrouhlení lesních hranic směnou pozemků zemědělských a lesních a za účelem dělení společných pozemků, pokud jsou tyto převody osvobozeny od státních poplatků z převodu majetku podle zákona ze dne 7. června 1883, č. 92, 93 a 94 ř. z., a ze dne 21. dubna 1909, č. 131 ř. z.;

6. dobrovolná směna pozemků za účelem vhodnější úpravy stavení, je-li tato skutečnost potvrzena příslušným stavebním úřadem a nepřevyšuje-li kromě toho případný příplatek 600 K.

Při pozdějších převodech jest k převodům pod č. 1.—6. uvedeným při vyšetřování přírůstku hodnoty a délky držby hleděti, jako by jimi změna držby vůbec nebyla nastala.

O přírůstku hodnoty.

§ 5.

Přírůstek hodnoty jest rozdíl mezi zcizovací hodnotou nemovitosti (podílů na nemovitosti), t. j. hodnotou při převodu, který jest podnětem k vyměření dávky, a mezi hodnotou nabývací; za hodnotu nabývací jest pokládati hodnotu při posledním převodu dávce podrobeném nebo po rozumu §§ 2 a 3 od dávky osvobozeném. Při zcizení, jenž předcházeli některý z převodů v § 4, č. 4.—6., vyznačených, jest rozhodnou hodnota pozemku v jeho původní podobě.

Za zcizovací a nabývací hodnoty platí zpravidla zjištěné zcizovací a nabývací ceny, k nimž jest připočísti užítky zcizitelem vyhrazené a břemena nabyvatelem převzatá, jakož i hodnotu ostatních vedlejších plnění, mimo kupní ceny smluvných, zejména i dávku z přírůstku hodnoty, zavázal-li se nabyvatel ji zaplatiti.

Je-li jedné ze smluvních stran vyhrazeno právo, aby volila anebo aby v určitých mezích určila objem vzájemného plnění, rozhoduje pro vyměření dávky nejvyšší možná částka jako plnění vzájemné.

Hodnota plnění nebo užitků se opakujících určuje se podle § 16 poplatkového zákona ze dne 9. února 1850, č. 50 ř. z.

Kde to řád výslovně uvádí, nastupuje na místo těchto cen obecná hodnota v době nabytí nebo zcizení.

K ceně (hodnotě) příslušenství (§ 296 ob. zák. obč.) se při vyměřování dávky z přírůstku hodnoty nepřihlíží.

O smlouvách směnných a dělení společných pozemků.

§ 6.

Při směnných smlouvách o nemovitostech (podílech na nemovitostech) jest, pokud obě nemovitosti leží v území platnosti tohoto řádu, přírůstek hodnoty každé směňované nemovitosti (podílu na nemovitosti) zvláště vyšetřiti a dávku na jeho základě vyměřiti. K přírůstku hodnoty nemovitosti, jež leží mimo území platnosti tohoto řádu, se nehledí.

Při převodu za účelem dělení nemovitosti, jež jsou ve spoluvlastnictví, jest, pokud se nepoužije § 4, použití obdobně ustanovení § 1, odst. 6.

O hodnotě nabývací.

§ 7.

Nedá-li se nabývací cena bezpečně zjistiti, nebo jsou-li pochybnosti o tom, odpovídá-li zjištěná nabývací cena obecné hodnotě nemovitosti (podílu na nemovitosti) v době nabytí, může vyměřující úřad vzíti za základ výpočtu přírůstku hodnoty vyšetřenou obecnou hodnotu v době nabytí. O tom, jsou-li v daném případě podmínky pro to, aby byla vzata za základ obecná hodnota v době nabytí, rozhoduje vyměřující úřad dle volného uvážení.

Bylo-li nabyto nemovitostí nucenou dražbou, platí za nabývací cenu docílené nejvyšší podání, aniž by tím byla dotčena platnost odstavce 1. Vydražil-li nemovitost hypotekární věřitel a vyšel-li na prázdno s celou svou pohledávkou nebo s její částí a nebere-li se za základ obecná hod-

nota v době nabytí, jest k nabývací hodnotě připočísti prokazatelný schodek, avšak nejvýše do odhadní hodnoty, která při projednávání nucené dražby byla zjištěna.

Prodá-li se nemovitost, která byla zavázána pro hypotekární pohledávku vydrazitelovu jako vložka hlavní nebo vedlejší, počítá se část nekryté pohledávky, kterou lze připočísti k nejvyššímu podání, dle poměru odhadních hodnot v řízení dražebním zjištěných, po případě dle poměru berních odhadních hodnot (§ 222, odst. 4., ex. ř.) nemovitosti simultánně ručících.

Při prvním převodu nemovitosti po nabytí platnosti tohoto řádu platí za její nabývací cenu (hodnotu) cena (hodnota) v době posledního, před počátkem platnosti tohoto řádu provedeného převodu, jenž nenáleží do třídy převodů uvedených v § 4.

Stal-li se poslední převod před 1. lednem 1903, platí za nabývací cenu obecná hodnota v den 1. ledna 1903, neprokáže-li strana, že sama nabyta nemovitostí úplatně za cenu vyšší; v tomto případě bere se za základ tato cena.

Připočty.

§ 8.

K nabývací ceně (hodnotě) jest za účelem vyšetření přírůstku hodnoty, jenž dávce podléhá, připočítati:

1. veškeré prokazatelné náklady, které zcizitel nebo jeho právní předchůdcové učinili k trvalému zvýšení hodnoty nemovitosti v době, která jest vzata za základ k vyměření dávky (§ 11), pokud nejsou kryty subvencemi nebo jinými bezplatnými věnováními a pokud se předmět tohoto nákladu ještě na nemovitosti nalézá, a jen do výše jeho hodnoty v době zcizení;

2. pět procent z nabývací ceny (hodnoty) jako náhradu zvláštních vydání, spojených s dřívějším nabytím (za poplatky převodní, odměny za zastupování, zprostředkování atd.).

Byly-li v době rozhodné pro výpočet přírůstku hodnoty bezplatně odstoupeny pozemky pro veřejné silnice a místa, vpočítá se veškerá dřívější nabývací cena na zbývající část pozemků.

O hodnotě zcizovací.

§ 9.

Nedá-li se zcizovací cena bezpečně zjistiti nebo jsou-li pochybnosti o tom, odpovídá-li vyšetřená zcizovací cena obecné hodnotě nemovitosti (podílu na nemovitosti), může vyměřující úřad vzíti za základ výpočtu přírůstku hodnoty vyšetřenou obecnou hodnotu v době zcizení.

O tom, jsou-li v daném případě podmínky pro to, aby byla vzata za základ obecná hodnota v době zcizení, rozhoduje vyměřující úřad dle volného uvážení.

K ceně zcizovací budiž připočteno odškodnění za zmenšení hodnoty, pokud nelze prokázat, že ho bylo použito k nápravě škody, v kterémžto případě se odškodnění to srazí z nákladů dle § 8, č. 1., započitatelných.

Ku ceně zcizovací připočte se také hodnota předmětů, které byly v rozhodné době (§ 11) z podstaty nemovitosti vybrány. Vychází-li se však od obecné hodnoty v době nabytí (§ 5, odst. 5.), budiž na místě připočtu ku zcizovací ceně zjištěno, jakou hodnotu by byla měla nemovitost při nabytí, kdyby byla bývala ve stavu, ve kterém jest v době zcizení, a budiž tato hodnota vzata za základ vyšetření přírůstku hodnoty.

O částečném zcizení nemovitosti v celku nabytých a o jednotném zcizení nemovitosti po částech nabytých.

§ 10.

Zcizí-li se část souboru nemovitostí, nabytého v celku, vyšetří se nabývací cena (hodnota), připadající na zcizenou část podle poměru její plošné výměry k plošné výměře celého souboru nemovitostí. Stejně vyšetří se při zcizení ideálního vlastnického podílu nabývací cena (hodnota) podle poměrné výše vlastnického podílu z nabývací ceny (hodnoty) celé nemovitosti. Vpočítání v § 8 připuštěná mají se státi v poměru, který byl vzat za základ při vyšetření ceny nabývací.

Zcizí-li se v celku nemovitost, jejíž skutečných nebo ideálních podílů bylo nabyto v různých dobách, děje se vyšetření dávkou povinného přírůstku hodnoty a vyměření dávky pro každou z těchto částí zvlášť tím způsobem, že se zcizovací cena (hodnota) celé nemovitosti rozdělí na jednotlivé části podle plošné výměry a při ideálních podílech podle poměru podílů, a porovná s dřívější nabývací cenou (hodnotou) jednotlivých podílů.

Obdobně jest si počínati, zcizí-li nemovitost společnost v § 1, odst. 6. a 7., uvedená a byla-li dávka z jednotlivých podílů nemovitosti již dříve vyměřena při změně osob nebo poměru podílů společníků.

Při nestejně jakosti částí souboru nemovitostí budiž zjištěna cena jednotlivých podílů místo podle plošné výměry (odst. 1. a 2.) vyšetřením jejich obecných hodnot.

O základu vyměření.

§ 11.

Pro vyšetření přírůstku hodnoty (§§ 5—10) a doby držby jest rozhodným obsah a doba zcizovacího jednání (vyvlastňovacího nálezu, rozsudku), na jehož základě se převod děje.

Při výpočtu doby držby nebere se ohled na dobu držby před 1. lednem 1903.

Od přírůstku hodnoty dle svrchu uvedených ustanovení vyšetřenému odpočte se 5 procent ceny (hodnoty) nabývací (§ 7) zvětšené o připočty dle § 8 jako část dávce nepodléhající.

Zbytek vezme se pak za základ pro vyměření dávky.

O výši dávky.

§ 12.

Dávka z přírůstku hodnoty činí v procentech z částky, která byla vzata za základ vyměření dávky:

5%	při vzestupu hodnoty nad	5 až včetně do	10%
6%	"	"	20%
8%	"	"	30%
10%	"	"	40%
12%	"	"	50%
15%	"	"	75%
18%	"	"	100%
23%	"	"	150%
25%	"	"	150%

nabývací hodnoty zvětšené připočty dle § 8.

Pro určení procenta dávky rozhodným jest veškerý přírůstek hodnoty, čítajíc v to i část 5 procent dávce nepodléhající (§ 11).

Po sražce dávky z přírůstku hodnoty podle vyššího stupně nesmí dávkou povinnému zůstat z přírůstku hodnoty méně, než by mu zbylo, kdyby přírůstek hodnoty nepřekročil nevyšší částky pro neblíže nižší stupeň ještě přípustný.

Dávka podle odstavce 1. a 2. vypočtená sníží se o 10%, trvá-li držba pro vyměření dávky rozhodná déle než 10 let a o 20%, trvá-li držba pro vyměření dávky rozhodná déle než 20 let.

Kdo dávku platí a za ni ručí.

§ 13.

Dávku z přírůstku hodnoty platí zcizitel, je-li však zcizená nemovitost (podíl na nemovitosti) ve spoluvlastnictví, všichni spoluvlastníci rukou nerozdílnou.

Vyměřovací řízení provádí se výhradně se zcizitelem, a toliko jemu se dávka předpisuje.

Při nedobytnosti dávky u zcizitele ručí za ni nabyvatel. Nabyvatel však může žádati, aby vyměřující úřad výši dávky, nad kterou na něm nemůže být ručení požadováno, nejkratší cestou a bez závazku vůči zciziteli vyšetřil a jemu oznámil.

Více nabyvatelů ručí rukou nerozdílnou.

§ 14.

Při několika po sobě jdoucích mimoknihovních převezech (§ 22 zák. o knihách poz.) jest vypočtené dávky ze všech převodů sečísti, přičemž na převody, které jsou podle § 3, č. 1., od dávky osvobozeny, jest pohlížeti jakoby změnu držby vůbec nebyly přivodily.

V tomto případě jest za zcizitele pokládati prvního zcizitele, za nabyvatele posledního nabyvatele; s ním jsou i mezitímní nabyvatelé podle svého podílu na celkové povinnosti rukou nerozdílnou k placení zavázáni.

Stejně ručí, kdo práva zcizovacím jednáním nabytá převede na třetího nebo dodatečně prohlásí, že jich pro třetího nabyl.

Vyhradí-li si kdo za účelem, aby vyhnul se dávce, požitky nebo práva na nemovitostech, aniž by nemovitost byla převedena, nebo převede-li se za tímto účelem nemovitost způsobem, který dávce nepodléhá, rovná se takové právní jednání převodu dávce podléhajícímu.

O řízení ukládacím.

Úřady.

§ 15.

Dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí vyměřuje a vybírá v Čechách zemský inspektorát pro zemské dávky, na Moravě zemský výběrčí úřad, ve Slezsku zemský úřad pro vyměřování dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V obcích s více než 10.000 obyvateli může zemský (správní) výbor (zemská správní komise) vyměřování a vybírání dávky s výhradou svého dozoru přenést do odvolání na obce. Které obce budou takto vyměřováním a vybíráním dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí pověřeny, vyhlásí se ve Sbírce zákonů a nařízení.

O povinnosti podati oznámení a vysvětlení.

§ 16.

Každý zcizitel (§ 13), též v případech § 14 a § 3, č. 3., jest povinen oznámiti do 14 dnů písemně nebo protokolárně vyměřujícímu úřadu (§ 15, odst. 1. a 2.) zcizovací jednání, jež jest základem převodu (vyvlastňovací nález, rozsudek § 1), uvést při tom veškeré, pro vyměření dávky podstatné skutečnosti a připojit potřebné li-

stiny v prvopise, nebo ověřené v opise. Na vyzvání vyměřujícího úřadu jest povinen ve lhůtě mu určené, nejméně čtrnáctidenní, podati příznání k dávce z přírůstku hodnoty podle vzorce zemským (správním) výborem (zemskou správní komisí) stanoveného. Z tohoto příznání musejí býti zřejmy okolnosti potřebné pro vyměření dávky. Jest dále povinen, aby o určitých, pro vyměření dávky závažných skutečnostech podal vysvětlení, byl-li k tomu vyměřujícím úřadem vyzván. Nevyhoví-li vyzvání, aby podal příznání neb vysvětlení v dané lhůtě, ačkoliv na následky nevyhovění byl výslovně upozorněn, vyměří úřad dávku na základě pomůcek, které má po ruce.

Okolnosti, na základě kterých se činí při vyměřování dávky nárok na výhody (přípočty a pod.), jest v příznání uvést a hodnověrně prokázati, jinak k nim při vyměřování dávky nebude přihlíženo.

Dané lhůty může vyměřující úřad na odůvodněnou žádost prodloužiti.

Podávati vysvětlení o skutečnostech s nabytím nemovitosti spojených jest povinen též nabyvatel. Spoluvlastníci nemovitosti jsou povinni uvést již v oznámení společného zmocněnce, jinak jest úřad oprávněn pokládati kteréhokoliv spoluvlastníka za zmocněnce ostatních.

Stejnou povinnost podávati oznámení a vysvětlení mají společnosti uvedené v § 1, odst. 6. a 7.; o změnách v osobách a v poměru podílu společníků.

Jak se hodnota vyhledá.

§ 17.

Nemají-li se dle ustanovení tohoto řádu vzít za základ pro vyměření dávky udané ceny, buďtež hodnoty na jejich místo nastupující určeny takto:

Neuvedla-li strana ničeho o obecných hodnotách, vyzve ji vyměřující úřad, aby tak do 14 dnů učinila. Má-li úřad vyměřující za to, že udání strany je správné, vyměří dávku. Nemá-li tomu tak, oznámí straně, jakou částku míní při vyšetření přírůstku vzít za základ, a zároveň vyzve ji, urče lhůtu, k vyjádření se s tím, že nedoide-li její vyjádření ve lhůtě určené, bude považována za souhlasící.

Nepodá-li strana ani po vyzvání (§ 16) příznání k dávce, nebo nevyhoví-li ve lhůtě stanovené vyzvání k udání obecných hodnot, nebo neprojeví-li ve stanovené lhůtě, že s oceněním hodnoty, které jí bylo úřadem vyměřujícím oznámeno, nesouhlasí, buďž dávka vyměřena na základě hodnot úředně předpokládaných.

Projeví-li strana ve lhůtě jí dané nesouhlas s výší sdělené jí hodnoty, dá vyměřující úřad vyšetřiti hodnotu, nebylo-li docíleno dohody, soudním odhadem.

Konal-li se v roce před dobou, pro niž se má hodnota zjistiti, nebo v roce potom, soudní odhad, může vyměřující úřad vzíti za základ odhadní hodnotu při tom zjištěnou.

Výlohy soudního odhadu hradí ten, kdo jest povinen dávkou platiti, je-li podle výsledku odhadu buď nabývací hodnota více než o 12·5% nižší, nebo zcizovací hodnota více než o 12·5% vyšší, než jak bylo stranou udáno.

O rozkazu platebním, záručním, o doručení a prostředcích opravných.

§ 18.

O vyměření dávky jest vyrozuměti toho, kdo jest povinen ji platiti, platebním rozkazem, z něhož musí býti zřejmým podklad vyměření (nabývací cena, zcizovací hodnota, co bylo vpočítáno, jak co bylo rozděleno, zjištěný přírůstek hodnoty, poměr přírůstku hodnoty k nabývací hodnotě, doba držby) a výpočet dávky.

Stejně uvědomiti jest ručitele, že na něj došlo.

Platební (záruční) rozkaz doručiti jest způsobem upraveným v §§ 267 a 268 zák. ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z., o přímých daních osobních, změněného zákonem ze dne 23. ledna 1914, č. 13 ř. z.

§ 19.

Do platebního (záručního) rozkazu možno podati ve 30denní lhůtě po doručení jeho stížnost k zemskému (správnímu) výboru (zemské správní komisi), již jest podati přímo u úřadu, který rozkaz vydal. Stížnost nemá účinku odkladacího.

Rozhodnutím a příkazům vydaným před vyměření dávky nelze, vyjímajíc případ § 25, odst. 2., odporovati zvláštním prostředkem opravným, nýbrž teprve stížností proti vyměření dávky.

Ukáže-li se udání, učiněné ve stížnosti o cenách a nákladech, po šetření zvláště nařízeném buď zcela nebo z neivětší části nesprávným, nese zvláštní útraty toho šetření stěžovatel.

Zkrácené řízení.

§ 20.

Nepřevyšuje-li dávka, jež má býti předepsána, částku 200 K, může vyměřující úřad vyměřiti dávku, aniž by provedl řízení předepsané v předchozích paragrafech. Dávkou povinný může však do 14 dnů po doručení platebního (záručního) rozkazu u vyměřujícího úřadu odporovati. Odpořem pozbývá platební (záruční) rozkaz platnosti a je zavěsti řádné řízení.

Lhůty.

§ 21.

Při počítání lhůt, uvedených v tomto řadě, nečítají se dny, po které pošta podání dopravuje, bylo-li poště odevzdáno na úřední potvrzení. Připadá-li poslední den lhůty na neděli nebo všeobecný svátek, končí lhůta následujícím všedním dnem.

Ohledně stížnosti proti platebnímu (záručnímu) rozkazu platí obdobně ustanovení zákona ze dne 19. března 1876, č. 28 ř. z.

O placení.

§ 22.

Dávku jest zaplatiti do 14 dnů po doručení platebního (záručního) rozkazu u zemské pokladny, pokud se týče u pokladny obce, která dávku vyměřila. Nebyla-li dávka v této lhůtě zaplácena, vybírá se 5 procent ročních úroků z prodlení ode dne splatnosti.

O vrácení dávky.

§ 23.

Bylo-li stížností podané proti platebnímu rozkazu vyhověno, vrátí se částka neprávem zaplácená s připočtením 5 procent ročních náhradních úroků ode dne zaplácení do dne, kterého byla strana o vyřízení stížnosti zpravena.

Dávka se nevybírání a zaplácená se vrací bez náhradních úroků, bylo-li právní jednání, které je základem převodu, pravoplatným soudním nálezen zrušeno, nebo bylo-li od něho upuštěno a prokáže-li strana, že státní poplatek převodní z právního jednání předepsaný byl odepsán, protože jednání nebylo uskutečněno.

Nevybere-li se nebo vrátí-li se dávka z těchto důvodů, jest zcizení ve smyslu tohoto řádu míti za nevykonané.

O zvýšení dávky.

§ 24.

Nepodá-li strana dávkou povinná, nebo její zmocněnec oznámení podle § 16 předepsané, nebo činí-li za ukládacího řízení udání, která mohou způsobiti zkrácení dávky, neb zamlčí-li při podávání vysvětlení podstatné skutečnosti, může ji býti bez trestního řízení zvýšena dávka až do osminásobné částky, o kterou dávka byla nebo mohla býti zkrácena.

Prokáže-li však strana, že předepsaného oznámení nepodala, nebo nesprávná udání učinila, nebo skutečnosti zamlčela v omluvitelném omylu, nebo aspoň bez úmyslu zkrátiti dávku, možno dávku zvýšiti nejvýše o 10 procent.

Zvýšenou dávku jest předepsati osobě dávkou povinné, která její zvýšení zavinila; bylo-li zvýšení dávky zaviněno zmocněncem několika osob, povinných platiti rukou nerozdílnou, jest předepsati zvýšenou dávku všem zmocnitelům společně.

Ustanovení § 18 až 23 platí obdobně o řízení při zvýšení dávky.

O trestním řízení.

§ 25.

Nepředložil-li ten, kdo jest povinen dávkou platiti, na vyzvání příznání k dávce nebo odepřel-li podati vysvětlení, nebo nepodal-li jiných oznámení podle ustanovení tohoto řádu osoba k tomu povinná, nebo podal-li oznámení nebo vysvětlení nesprávná, může jí býti uložena pokuta až do 1000 Kč. Trestní řízení provede politický úřad.

Mimo to jest dávkou povinnému uložiti výlohy šetření vzešlé tím, že odepřel podati vysvětlení.

O nuceném vymáhání.

§ 26.

Nebyla-li dávka zaplacená ve lhůtě stanovené § 22, budiž vymáhána podle § 3 cís. nař. ze dne 20. dubna 1854, č. 96 ř. z., politickou exekucí nebo soudně na základě výkazu o nedoplatecích, potvrzeného vyměřujícím úřadem.

O promlčení.

§ 27.

O promlčení a zvýšení dávky platí ustanovení zákona ze dne 18. března 1878, č. 31 ř. z., jež se týkají poplatků přímo zapravovaných.

Jak se užije výnosu dávky, zvýšení dávek a pokut.

§ 28.

Od výnosu dávek a zvýšených dávek, které v jednom roce byly zemským úřadem předepsány a jemu zaplacený, odečte se 5 procent jako režijní příspěvek pro zemský fond. Ze zbytků plyne polovice do zemského fondu a polovice do pokladny obcí, v nichž leží zcizené nemovitosti dávkou povinné.

Obcím, na něž vyměrování a vybírání dávek bylo přeneseno, může zemský (správní) výbor (zemská správní komise) na úhradu režie povolit, aby si ponechaly částku až do 10 procent z výtežku předepsaných a zaplacených dávek.

Ze zbytku odvádějí pak obce polovinu čtvrtletně zemskému fondu.

Při vypočítávání výnosu dávky dovoleno odpočítati jen zpětné náhrady, náhradní úroky, výlohy soudního odhadu a exekuce.

Pokuty plynou do chudinského fondu obce, v níž leží nemovitost, která jest předmětem dávky.

Spolupůsobení soudů a úřadů finančních.

§ 29.

Soudy v Čechách, na Moravě a ve Slezsku jsou povinny zasílati usnesení, jimiž se nařizuje knihovní provedení převodu vlastnictví k nemovitosti ležící v některé z těchto zemí nebo vlastnického podílu na takové nemovitosti na základě úplatného právního jednání, rozsudku nebo vyvlastňovacího nálezu, v jednom vyhotovení tomu úřadu, který jest dle § 15 k vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti příslušným.

Usnesení o knihovním provedení úplatných převodů mezi osobami v § 4, č. 3., jmenovanými netřeba sdělovati.

Obchodní, zemské a krajské soudy těchto zemí jsou povinny oznámiti příslušnému vyměřovacímu úřadu každou změnu v osobách nebo v poměru podílů společníků společnosti s ručením omezeným, o nichž se dovědí z oznámení nebo na základě podání nařízených § 26 zákona ze dne 6. března 1906, č. 58 ř. z.

Na žádost vyměřovacích úřadů jsou povinny jmenované soudy sdělit také data o držbě předchůdců zcizovatele.

Úřady, které jsou povolány, aby vedly poplatkové rejstříky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, mají o převodech uvedených v § 1, odst. 1., 2., 5. a 6. (přínos do majetku společnosti, změna v osobách neb podílech) vyrozuměti do 30 dnů po zápisu do poplatkového rejstříku příslušný dávku z přírůstku vyměřující úřad.

Tohoto vyrozumění není třeba, běží-li o úplatné převody mezi osobami, jmenovanými v § 4, č. 3.

Mimo to mají úřady, jež jsou povolány vésti poplatkové rejstříky, sdělovati vyměřovacímu úřadu, žádá-li o to, ohledně nemovitostí, tvořících předmět převodu, zákonný daňový násobek rozhodný pro vyměření poplatku, reální hodnotu, kupní cenu smlouvenou při posledním předcházejícím převodu koupí, i s vedlejšími plněním a poslední soudní cenu odhadní, pokud lze tyto údaje seznati z pomůcek, jež mají po ruce (likvidační knihy, spisy o vyměření poplatku). Nejsou-li ve spise o vyměření poplatku, jenž se týká převodu podrobeného dávce z přírůstku hodnoty, udání, jež umožňují vyhledati hořejší údaje, jest podati vysvětlení jen tehdy, když dávku vyměřující úřad sdělí úřadu povolanému vésti poplatkové rejstříky rok, ve kterém, a osoby, mezi kterými se

převod stal. Dále jest vyměřovacímu úřadu sdělit základy vyměřovací, k nimž došlo dohodou nebo dodatečným šetřením, odhadem a pod.

Dotazy vyměřovacího úřadu na čistý katastrální výnos na výměru, na pozemkovou, domovní třídní, domovní činžovní a 5procentní daň jest urychleně zodpověděti.

§ 30.

Tento řád o dávce z přírůstku hodnoty nemovitosti nabývá účinnosti ode dne vyhlášení a platí pro převody nastalé v Čechách, na Moravě a ve Slezsku od tohoto dne.

Pro vyměření dávky z převodu před tímto dnem platí v Čechách předpisy řádu o dávce z přírůstku hodnoty nemovitosti (příl. 2 cís. patentu ze dne 2. prosince 1915, č. 83 z. z., s příslušnými prováděcími nařízeními), na Moravě předpisy zemského zákona o dávce z přírůstku hodnoty nemovitosti (zákon ze dne 26. prosince 1914, č. 18 z. z. z r. 1915, s příslušnými prováděcími nařízeními) a ve Slezsku předpisy zemského zákona o dávce z přírůstku hodnoty nemovitosti (zákon ze dne 2. května 1913, č. 35 z. z. sl., s příslušnými prováděcími nařízeními).

§ 31.

Provedení tohoto nařízení ukládá se ministru vnitra v dohodě s ministrem financí a ministrem spravedlnosti.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Fainor v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Fatka v. r.	Dr. Mičura v. r.
Průša v. r.	Dr. Brdlík v. r.

Husák v. r.

Čís. 546.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1920

o úpravě úhrad ze smluv o zařízení a provozu drah a vleček, o jejich připojení a o úpravě smluvních sazeb přepravních.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 337 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Dráhy, jež jsou vázány smlouvami o zařízení a provozu drah a vleček, o jejich připojení, dále

o ujednaných sazbách přepravních, mohou, — jde-li o smlouvy ujednané před počátkem platnosti tohoto nařízení, — žádati plnou náhradu vlastních výloh za smluvně stanovené výkony, přesahující tato ujednání, prokáží-li, že náklady za tato zařízení a provoz nebo jinaké vlastní náklady zdražením hmot, mzdy, služného, daněmi, dávkami a pod. vzrostly od doby, kdy smlouvy byly ujednány, měrou, která nemohla býti při uzavření smlouvy předvídána, a že trvalého zvýšení tohoto nemohou bez nepoměrné újmy samy nésti.

K úhradě, kterou dlužno dle předchozího odstavce poskytnouti, patří mimo úhradu za vlastní výlohy provozní též zúročení a umoření zařizovacích výloh, udržování a dozor na trať.

§ 2.

Nedohodnou-li se strany samy o požadavcích dle § 1, pověřuje se jednáním o dohodu mezi nimi ministerstvo železnic.

Pokud jde o podniky, náležející samosprávným korporacím, nebo při nichž korporace samosprávné jsou kapitálově účastněny, budiž před zahájením jednání slyšen příslušný zemský správní výbor.

Nedocílí-li se dohody, rozhodne o žádosti poškozené dráhy na její nárok smírčí soud. Uzavření smlouvy o rozsudím (§ 577 c. ř. s.) se nevyžaduje.

§ 3.

Smírčí soud skládá se z předsedy a čtyř členů. Každá strana volí po dvou členech. Zvolení členové volí do 14 dnů předsedu většinou hlasů; nemohou-li se o osobě jeho shodnouti, nebo není-li při volbě jeho většina, určí předsedu ministerstvo železnic.

§ 4.

Pro řízení před smírčím soudem platí předpisy 4. odstavce VI. dílu civ. řádu soudního, a pro Slovensko 17. titul uher. zák. článku I. z roku 1911, o civilním řádu soudním.

§ 5.

Smírčí soud rozhoduje na základě hospodářských poměrů účastněných stran. Může určit dobu, od které mají býti ceny vlastních výloh placeny. Není-li den platnosti zvýšení cen určen, jest jím den rozhodnutí smírčího soudu.

Nález smírčího soudu pokládá se za část dočasně smlouvy.

§ 6.

Změní-li se podstatně podklady, na jejichž základě byla o plné náhradě vlastních výloh za výkony dráhy mezi stranami sjednána dohoda nebo